

ΕΚ-ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ

Η δημιουργία ενός πολιτιστικού φορέα θα πρέπει να στηρίζεται στη θέληση των κατοίκων ενός τόπου να διοχετεύσουν την ενέργεια και τις ιδέες τους στο κοινωνικό σύνολο, προτείνοντας δράσεις για την παράδοση και τον πολιτισμό. Κύριο μέλημα, πρωτίστως, θα πρέπει να είναι η διατήρηση των εθίμων και των παραδόσεων, η προώθηση της ιστορικής, πολιτιστικής και λαογραφικής φυσιογνωμίας του τόπου μέσα από μια δημιουργία κλίματος ενότητας και συνεργασίας μεταξύ όλων των κατοίκων έτσι ώστε παράγοντας πολιτισμό να αναβαθμίζεται ο τόπος. Υπάρχουν όμως και περιπτώσεις που η αδιαφορία των κατοίκων επιτρέπει σε άτομα αμφιβόλου πολιτιστικής κουλτούρας και ευαισθησίας να επιχειρούν μέσω πολιτιστικών φορέων την προσωπική τους προβολή αλλά και την επίτευξη υλικού οφέλους.

Οι περισσότεροι φορείς που ασχολούνται με τον πολιτισμό και την παράδοση, αυτοπροσδιορίζονται σαν «Πολιτιστικοί» ενώ κάποιοι από αυτούς ως «Εκπολιτιστικοί», βιάζοντας έτσι κατάφωρα την ελληνική γλώσσα, από άγνοια των επικεφαλής, λες και πρόκειται για ιεραποστόλους που εκπολιτίζουν άγριους ή κατώτερους πολιτιστικά ανθρώπους.

Η πολιτισμική αλλοτρίωση, που μοιραία επέρχεται από την ενσωμάτωση ηθών και προτύπων, που επιβάλλει η παγκοσμιοποιημένη λογική των πραγμάτων, είναι αδύνατον να αντιμετωπιστεί όταν οι πολιτιστικοί φορείς δεν είναι παρά πεδία προσωπικής προβολής προσώπων ή άλλου υλικού οφέλους, πράγματα που οδηγούν με μαθηματική ακρίβεια στην ανορθόδοξη εναρμόνιση και ενσωμάτωση των αξιακών δεδομένων του παρελθόντος με τις σύγχρονες πολιτιστικές αξίες. Είναι αυτοί οι φορείς που θεωρούν ότι η διατήρηση της παράδοσης του τόπου είναι μια διαδικασία που αρχίζει και τελειώνει με επαναλαμβανόμενα μουσικοχορευτικά δρώμενα και πανηγύρια ή με ψευτοπαραδοσιακές αναπαραστάσεις παλαιών εθίμων. Διακατεχόμενοι από μια προγονολαγνεία και μόνο, δεν είναι σε θέση να αντιληφθούν ότι η παράδοση δεν είναι τίποτε άλλο παρά η συνειδητοποίηση ότι το παρελθόν υπάρχει μέσα στο παρόν.

Τελικά, σήμερα, σε μια εποχή όπου η νέα τάξη πραγμάτων, στηριζόμενη στην αμνησία του λαού, προσπαθεί να εξαφανίσει τις κοινωνικές ευαισθησίες του, η μόνη αντίσταση είναι η μνήμη των ανθρώπων και η παράδοση. Αλλά και η αυστηρή καλόπιστη κριτική στους παρεκτρεπόμενους πολιτιστικούς ή "εκ-πολιτιστικούς" φορείς.